

Hãy cảnh giác với Bắc Triều

Hãy cảnh giác với Bắc Triều

Thứ tư ngày 5/9/2001, một ngày đầu thu, trời nắng nhẹ, không khí dịu mát như thể ủng hộ học sinh trong ngày khai giảng năm học mới. Nhưng ngược lại với thời tiết, một bầu không khí chính trị oi nóng, gay gắt đã xuất hiện ngay từ sáng sớm. Từ các cơ quan bảo vệ pháp luật, từng đoàn xe đặc chủng, ô tô, mô tô, nối đuôi nhau toả về mọi ngóc ngách của thành phố, trong một chiến dịch vây bắt những người dân chủ tại Hà Nội, chỉ vì họ ngây thơ dám xin thành lập hội: "Nhân dân Việt Nam ủng hộ Đảng và nhà nước chống tham nhũng" (Hội này do hai ông Phạm Quế Dương và Trần Khuê xin thành lập ngày 2/9/2001). 6 giờ 30 phút sáng. Tốp CA đầu tiên ập vào nhà ông Đại tá Phạm Quế Dương, khi ông còn chưa ngủ dậy. Họ áp giải ông đi lên CA. Nhà ông bị lục soát, một số đĩa mềm máy tính bị lấy mất và họ còn cho ém khoảng 10 CA tại nhà ông để phục tất cả những người đến chơi nhà ông hôm đó; 8 giờ sáng, một tốp CA ập vào nhà ông Hoàng Minh Chính, và ông cũng bị đưa lên CA. 9 giờ 15 phút, ông Trần Khuê và bạn ông là bà Nguyễn Thị Thanh Xuân cũng chung số phận, sau đó họ bị chực xuất về TP HCM. 9 giờ 30 phút, Nguyễn Vũ Bình từ nhà tới đến chơi nhà ông Chính cũng bị triệu tập lên CA. 14 giờ 20 chiều cùng ngày đến lượt tôi, cũng vinh dự được xe đặc chủng của CA ghé tận cổng, đưa lên CA quận Đống Đa. Tất cả những người trên, trong giấy triệu tập của CA đều ghi rõ: "...Hội việc có hoạt động liên quan đến an ninh quốc gia".

Cả thấy những người bị triệu tập và được mời lên CA để làm việc trong ngày hôm đó, và những ngày tiếp theo là khoảng 20 người. Những người được mời là người thân trong gia đình hoặc bạn bè đến thăm những người có tên nêu trên. Họ được mời dưới hình thức, CA viết giấy ngay tại chỗ, hoặc đến tận nhà, và nếu không đi thì lập tức họ bị áp giải ngay. Cũng trong ngày hôm đó điện thoại nhà các ông Hoàng Minh Chính, Nguyễn Thanh Giang, Hoàng Tiến, Nguyễn Đắc Kính, Trần Dũng Tiến, Và Nguyễn Vũ Bình bị cắt. Ngày thứ tư 5/9 được gọi là ngày thứ tư đỏ

Tại sao cơ quan CA lại phải huy động một chiến dịch rộng lớn nhất từ trước đến nay để câu lưu những người chủ trương thành lập và tham gia "Hội chống tham nhũng". Việc làm này, trước tiên xét dưới góc độ pháp lý, thì đây là việc làm trắng trợn vi phạm pháp luật VN, cụ thể là: Xâm phạm quyền tự do lập hội của công dân, theo điều 69 của Hiến Pháp, điều 123 và 129 của bộ luật Hình sự, (Tội xâm phạm quyền tự do dân chủ của công dân), đã vi phạm công ước về nhân quyền mà VN đã tham gia ký kết ngày 24/9/1982.

Nếu chống tham nhũng là hợp ý Đảng, lòng dân, đúng chủ trương của Đảng và nhà nước, thì tại sao cơ quan CA lại cho câu lưu họ ?. Hay là vì những người này là những người dân chủ tiến bộ, đã có nhiều bài viết công khai góp ý, phê phán nhiều đường lối sai lầm của Đảng và nhà nước, mà bị CA cho là bọn diễn biến hoà bình nên đã liệt kê họ trong sổ đen...!

Tại sao xin thành lập Hội để "giúp Đảng và nhà nước chống tham nhũng" và "không hoạt động chính trị" mà

lại bị CA đàn áp dữ dội như vậy ?. Xin hãy nghe ý kiến của Tiến sỹ Nguyễn Thanh Giang, trả lời phỏng vấn đài RFI hôm 10/9 ta sẽ thấy rõ:

Thứ nhất: Đây là việc làm của những lực lượng bảo thủ trong nội bộ Đảng muốn dẫn dắt tân Tổng bí thư Nông Đức Mạnh, và những gương mặt trẻ chung sáng suốt và tiến bộ trong Bộ chính trị là chớ có tìm cách thoát ra khỏi ảnh hưởng của họ.

Thứ hai: Việc làm này nhằm phá hoại Hiệp định thương mại Việt Mỹ, phá hoại quan hệ Việt-Mỹ và làm xấu mặt VN trên trường quốc tế để thế giới tẩy chay VN hòng làm VN chui vào ống tay áo của TQ.

Thứ ba: Họ (tức những người chủ trương thành lập hội chống tham nhũng) hơi ngây thơ khi thành lập hội vì chống tham nhũng là chống ai? Là chống lại những kẻ lợi dụng Đảng để tham nhũng và vợ vét là chống lại họ, làm quyền lực của họ có thể bị lung lay nên họ phải ra tay một cách hoảng hốt. Đảng kêu gọi chống tham nhũng là để mỵ dân thôi, một khi, có một tổ chức thực sự muốn chống tham nhũng, thì họ sẽ đàn áp ngay.

Những nhận xét, phân tích trên của Tiến sỹ Thanh Giang là hoàn toàn chính xác. Riêng đối với luận thuyết thứ 2 theo suy đoán của tôi là có một thế lực đen tối đứng đằng sau chỉ đạo và dặt giầy, đó là chính quyền Bắc Kinh. Họ đang chỉ huy các thế lực tay sai được cài sâu trong nội bộ Đảng, nhằm không chỉ phá hoại quan hệ Việt- Mỹ, mà còn làm cản trở sự hội nhập của VN vào nền kinh tế thế giới, làm chúng ta khủng hoảng trầm trọng, phá sản về kinh tế, từ đấy TQ dễ bề nô dịch rồi thôn tính VN.

Những mưu đồ của Trung Quốc.

Lịch sử chống ngoại xâm của dân tộc Việt Nam chủ yếu gắn liền với công cuộc chống xâm lăng và mưu đồ đồng hoá của Bắc Triều. Từ hàng nghìn đời nay, không một thế kỷ nào, không một triều đại nào mà TQ không tìm các đô hộ VN. Ngay cả khi mà tình đoàn kết tưởng như keo sơn nhất, TQ vẫn tìm mọi cách thức để làm suy yếu nhằm mục đích thôn tính VN. Như chúng ta đều đã biết. Hiệp định Genève làm chia cắt hai miền Nam- Bắc 1954 là do Chu An Lai và Dalles thông đồng với nhau cùng xúi VN và Pháp ký. Sau đó TQ lại xúi ta mang quân đội vào Nam, gây nên cuộc nội chiến Nam-Bắc. Họ viện trợ từng viên đạn, gói lương khô, từng bộ quần áo cho ta để anh em một nhà đánh lẫn nhau, trong khi đó họ thu hồi Hồng Kông, Ma Cao họ lại không tốn một viên đạn... Nhân lúc anh em một nhà đánh nhau, lợi dụng lúc Miền Nam sơ hở, họ chiếm quần đảo Hoàng Sa tháng 1/1973. Năm 1975 khi QĐ Miền Bắc đánh gần đến Sài Gòn thì tại Anh Quốc một vị Đại Sứ TQ có đến gặp Đại Sứ VNCH là Vương Văn Bắc hỏi rằng "...Có cần chúng tôi đưa Chí nguyện quân sang đánh HN để giúp VNCH không." (Hỏi ký của Vương Văn Bắc-Từ toà Bạch ốc đến Dinh Độc Lập). Tại Campuchia, sau năm 1975 họ xúi Khơ Me Đỏ tàn sát đồng bào mình để một ngày nào đó họ đưa người TQ sang chiếm Campuchia. Năm 1978 một quan chức ngoại giao TQ đã có lần ngỏ lời muốn mở con đường từ TQ qua VN sang Campuchia chính là ý đồ đó. Việc này không thực hiện được khi ngày 15/1/1979 quân đội VN tiến vào giải phóng Nôm-pênh. Trong cơn tức tối ngày 17/2/1979 TQ mang quân xâm lược nước ta tại 6 tỉnh biên giới phía Bắc. Rất may cho ta lúc đó ta được dư luận thế giới ủng hộ, và nhất là Liên Xô. Ông Brêgionhép tuyên bố "Nhà cầm quyền TQ hãy dừng tay lại nếu còn chưa muộn" Không thực hiện được ý đồ trên bộ, năm 1982 lợi dụng lúc ta suy yếu TQ cho Hải quân chiếm một phần quần đảo Trường Sa. Cũng từ đó quan hệ VN và TQ xấu đi. Đến năm 1991 khi hai nước bình thường hoá quan hệ ngoại giao và kinh tế thì cũng là lúc TQ chuyển sang ý đồ thôn tính VN bằng KT.

Lịch sử xa xưa kể từ lúc nào các triều đại phong kiến VN suy yếu, là Phương Bắc, nhân cơ hội đó xâm chiếm nước ta. Nhưng những lúc đó bao giờ dân tộc ta cũng xuất hiện những Anh hùng dân tộc, phất cao ngọn cờ khởi nghĩa, cùng toàn thể dân tộc đánh đuổi ngoại xâm, thu hồi non sông về một cõi. Tên tuổi của họ sáng mãi ngọn lửa tranh đấu giải phóng dân tộc. Các triều đại phong kiến của ta chưa bao giờ ta phải mất một tấc đất nào cho TQ. Ngay cả những kẻ hèn nhát như Mạc Đăng Dung quỳ gối xin hàng, hay Lê Chiêu Thống cũng rần rần gà nhà cũng chưa giám dâng đất cho TQ. Thế mà giờ đây, khi cộng đồng nhân loại đã văn minh hơn, "cá lớn không thể nuốt cá bé" dễ dàng như xưa thì ai đó lại can tâm cúi đầu xin dâng phần lãnh thổ, lãnh hải cho TQ để mong bán đất cầu vinh, mong sự bảo trợ cho quyền lãnh đạo độc tôn của mình. (Tháng 12/1999 VN và TQ thông qua Hiệp định biên giới trên bộ, và tháng 12/2000 thông qua HĐ Vịnh Bắc Bộ, làm thiệt hại cho nước ta khoảng 720 km² trên bộ và 10% diện tích Vịnh Bắc Bộ, những diện tích mà ta bị mất tại vịnh Bắc Bộ, đều là những khu vực giàu tài nguyên hải sản, khí đốt và giàu mỏ). Xưa kia Họ Mạc, họ Lê đã bị lịch sử lên án thì giờ đây những Mạc "Đỏ", Lê "Đỏ" đang bán nước, cầu vinh, lại đang được tung hô như những anh hùng dân tộc .

Kể từ khi Liên Bang Xô Viết tan rã và giải thể, nước Nga suy yếu vì lâm vào khủng hoảng kinh tế, TQ tỏ rõ với thế giới muốn thay thế vị trí siêu cường của Nga trước đây để trở thành cực kia của thế giới và sẵn sàng đối đầu trực tiếp với Mỹ.

Về Ngoại giao:

Gây sức ép với các tổ chức quốc tế và các quốc gia trên thế giới để buộc họ phải công nhận Đài Loan là một tỉnh của TQ. Liên minh và viện trợ cho các nước thuộc thế giới thứ 3 để gây ảnh hưởng với các nước này. Đầu tư trực tiếp vào các nước đang phát triển nhất là những nước không có quan hệ thân thiện với Mỹ. Liên minh với các quốc gia Trung á thuộc Liên Xô cũ, bằng Hiệp ước Mậu dịch tự do Thượng Hải. Đầu tư trực tiếp vào Lào, Campuchia. và một số các nước tại khu vực Nam á. Từ năm 2000-2001 TQ đầu tư hơn 200 triệu USD vào Campuchia; Trong năm 2000 và 2001 TQ tiến hành hàng loạt các chuyến uỷ lạo tại các nước tại các nước Nam và Tây á như Lào, Campuchia, Nepal, Miến Điện... Riêng trong một năm trở lại đây, tất cả các nhân vật hàng đầu của TQ như: Đặng Trạch Dân; Trì Hạo Điền; Thạch Quảng Sinh; Lý Bằng đều đã đến thăm Campuchia.

Về Quân sự :

Tăng cường khả năng quốc phòng, bằng việc hiện đại hoá lực lượng tên lửa hạt nhân. Phóng vệ tinh nhân tạo phục vụ mục đích do thám. Tự đóng tàu sân bay, tăng số lượng tàu ngầm hạt nhân, hiện đại hoá Hải quân, Không quân, và các hệ thống thông tin liên lạc phục vụ quân đội. Cấm bay tại eo biển Đài Loan. củng cố và xây dựng các căn cứ tại các quần đảo Hoàng sa và Trường Sa đã chiếm của VN, và thường xuyên cho tập trận tại khu vực này .Trong Năm 2001 TQ liên tục xâm phạm vào khu vực lãnh hải của Philipin và Nhật Bản. Và gần đây nhất TQ đã cho hạ thủy tại Biển Đông 20 tàu tuần tiễu, nhằm bảo vệ những khu vực mà TQ đã chiếm của VN.

Về Kinh Tế :

Đến nay Sau 15 năm đấu tranh, tháng 11/2001 TQ sẽ là thành viên chính thức của tổ chức thương mại TG, nó sẽ gây tác động to lớn đối với các nước Đông Nam á , trong đó có VN.

Hiện nay, những mặt hàng xuất khẩu quan trọng của VN, cũng gần giống với TQ. Với trình độ công nghệ còn thấp, hàm lượng công nghệ chưa cao, chủ yếu là các mặt hàng tập chung nhiều lao động, như nông sản, giày dép, dệt may.... đang là những mặt hàng xuất khẩu chủ chốt và mang tính chiến lược của VN. Thị trường tiêu thụ những mặt hàng này là Nhật Bản, EU và một số nước trong khu vực. Tuy nhiên đây là một trong những mảng mạnh của hàng xuất khẩu TQ. Sau khi ra nhập tổ chức WTO, với những lợi thế được ưu đãi về thuế quan, được bình đẳng trong giải quyết tranh chấp thương mại ... chắc chắn hàng hoá TQ với giá rẻ hơn nhiều lần sẽ chiếm uy thế cạnh tranh, để đánh bật sản phẩm cùng chủng loại của VN trên thị trường QT. dự tính kim ngạch trao đổi thương mại của TQ sẽ tăng mạnh từ 324 tỷ USD năm 1998 lên 600 tỷ USD năm 2005. Bên cạnh đó, TQ cũng phải mở cửa thị trường đối với các thành viên của WTO . Hàng rào thuế quan được nới lỏng, hàng nông sản của các nước phát triển với giá thành hạ, chất lượng cao, sẽ tràn vào TQ, tạo ra sức ép cạnh tranh rất lớn đối với hàng nông sản của VN.

Về vốn đầu tư nước ngoài:

TQ sẽ cải tổ cơ cấu và cải tiến các thể chế tài chính, cho phù hợp với quy định của WTO, phải nới lỏng các quy chế đầu tư cho các nhà đầu tư nước ngoài. Từ đó, môi trường đầu tư sẽ được cải thiện, Ngày càng hấp dẫn và có tính cạnh tranh hơn, như vậy các dòng vốn quốc tế sẽ chuyển mạnh sang TQ, thay vì VN và các nước khác. Dự tính vốn đầu tư trực tiếp từ nước ngoài sẽ tăng từ 45 tỷ USD năm 1998 lên 100 tỷ USD năm 2005. Các thống kê về đầu tư QT cho thấy, riêng lượng vốn FDI do các nước phát triển đầu tư vào nhau đã chiếm tới 2/3 tổng số FDI toàn thế giới, còn các nước đang phát triển phải cạnh tranh nhau để được nhận 1/3 số còn lại. Nếu TQ thu hút được nhiều đầu tư hơn có nghĩa là cơ hội cho VN ta sẽ ít đi. Đầu tư vào VN giảm liên tục trong năm nay cũng là vì lý do đó. Khủng hoảng KT tại Đài Loan và Singapo Mã Lai, Hàn Quốc hiện nay là bởi các nguồn vốn ồ ạt chảy vào TQ, và hàng hoá của TQ có sức cạnh tranh mạnh với hàng hóa của hai nước trên.

Một vài dự đoán

Theo dự tính của Ngân Hàng thế giới WB đến năm 2010 TQ sẽ nuốt hết thịnh dư nông nghiệp của toàn Châu Âu. bởi vậy mục tiêu có tính chiến lược và trước mắt là tiến xuống và làm suy yếu các nước ở phía nam trong số đó các VN. Việc xâm lấn 2 quần đảo của VN cũng là không ngoài mục đích đó. Năm 1997 đầu tư vào ĐNA của TQ chỉ chiếm 20% tổng vốn đầu tư nước ngoài, đến nay đầu tư vào ĐNA của TQ đã chiếm 80% tổng vốn đầu tư nước ngoài. VN trong con mắt của TQ là một miếng mồi ngon Có vị trí chiến lược về địa chính trị, lại là miếng mồi dễ nuốt nhất vì được sự hậu thuẫn của các thế lực đen tối, bảo thủ, và tay sai luồn sâu leo cao trong bộ máy nhà nước.

Theo dự tính của tôi, nếu VN không gia nhập được WTO vào 2006 tức là năm hiệp định AFTA có hiệu lực thì nền kinh tế VN sẽ phá sản, bởi những lý do sau:

Đầu tư nước ngoài vào VN trong mấy năm qua liên tục giảm, vì do ảnh hưởng của cuộc khủng hoảng kinh tế của các nước trong khu vực. (TQ lại không nằm trong nhóm các nước này nên TQ không bị ảnh hưởng).

TQ sẽ gia nhập WTO vào tháng 11 ngày. nên đã thu hút nhiều nguồn vốn hơn.

Do sự mất giá của các đồng tiền của các nước trong khu vực, tạo lợi thế cạnh tranh rất lớn đối với hàng xuất khẩu của các nước đó với VN.

Nền Kinh tế VN hiện nay là một nền KT bong bóng với những chỉ số giá hàng tiêu dùng liên tục giảm (thiếu phát gia tăng vì cung đã vượt quá cầu), báo hiệu một nền kinh tế đang bị chững lại ,cái bong bóng có thể vỡ bất cứ lúc nào. Bởi bất cứ một nền kinh tế nào, có lạm phát thì mới có phát triển (lạm phát ở đây là mức lạm phát thấp, và có kiểm soát được, nó báo hiệu chỉ số cung không đủ cầu) Nông sản, cà phê, gạo, hoa quả xuất khẩu mấy năm nay bị rớt giá liên tục, thậm trí ta phải chặt bỏ 185 nghìn Ha cafe.

Thử dạo qua hàng hoá tại thị trường VN ta sẽ thấy rõ, hàng hoá TQ, hoặc của TQ giả nhãn hiệu của các nước khác chiếm đến 60-70 % tại thị trường VN. Từ các đồ gia dụng đến các máy móc công nghiệp. Xe máy TQ tràn ngập thị trường VN, văn hoá, phim ảnh TQ được quảng cáo không công trên các thương tiện thông tin đại chúng từ sáng tới tối.

Đến năm 2006 Hiệp định AFTA có hiệu lực, hàng hoá của các nước trong khu vực sẽ ulla vào VN, vì các hàng rào thuế quan đã được gỡ bỏ, sẽ đánh bật các hàng hoá của VN ngay tại thị trường VN. Hàng hoá của chúng ta thông thường có giá cao hơn từ 5%-40% các mặt hàng cùng loại của các nước trong khu vực. Mà không chỉ hàng hoá của các nước trong khu vực, hàng hoá của các nước thứ ba, nhập cảng vào các nước ASEAN đóng gói và xuất sang VN miễn là có 40% định lượng được sản xuất tại nước đó cũng được miễn thuế Hải quan, vì đó là quy định của AFTA. .

Vào lúc đó hàng hoá của VN sẽ không xuất khẩu được sang các nước trong khu vực, cũng như sang các nước EU, hoặc Nhật Bản, bởi những lý do đã nêu trên. Công nhân sẽ mất việc làm, nông dân không bán được nông sản, các khu chế xuất sẽ giải thể....sinh viên ra trường sẽ thất nghiệp.

Đó chính là lúc TQ sẽ nhảy vào đầu tư, mua lại các công ty, các khu chế xuất, các nông trường, đồn điền.... toàn bộ nền KT của ta sẽ phụ thuộc rất nhiều vào TQ. Trong xã hội ngày nay, ai nắm quyền lực về KT, người đó sẽ nắm luôn quyền lực về chính trị (theo dự đoán của Ngân hàng TG đến năm 2005 lượng dự trữ ngoại tệ của TQ sẽ đạt 180 tỷ USD), TQ hoàn toàn có khả năng khống chế được nền kinh tế nước ta . Lúc đó ta sẽ trở thành một bang hay một tỉnh của TQ.

Và lực lượng này đang tìm cách cho TQ tiếp cận thị trường VN. Gần đây nhất chúng ta được biết họ đã bật đèn xanh cho nhà thầu HISG chúng thầu sân vận động Mỹ Trì. Để mỵ dân và báo chí, họ cũng tạo ra một cuộc đấu thầu công khai, nhưng tất cả chỉ là một trò hề kịch cớm, không đánh lừa nổi ai. Một nhà thầu không đủ tư cách pháp nhân, cũng như các thủ tục đấu thầu cần thiết, và thiết kế thì chắp vá, thay đổi đến hàng chục lần mà vẫn không đạt yêu cầu nhưng vẫn được chúng thầu mặc dù báo chí và hội kiến trúc, hội

xây dựng đã lên tiếng phản đối, nhưng chính ông Khải tuyên bố một câu xanh rờn: "...Đấu thầu lại thì phức tạp lắm, cái nào rẻ thì cho làm...". Để xoa dịu báo chí và nhân dân Bộ chính trị và ban Tư Tưởng Văn Hoá TW đã cho họp các Tổng biên tập các báo và loan báo rằng: " Nhà thầu HISG là một công ty của Ban tài chính TW Đảng CSTQ, đây là sự hợp tác của hai Đảng anh em." Một tên Mafia TQ lại trở thành đồng chí của Đảng thì cũng không có gì lạ cả, Hẳn nhiều người còn nhớ những kẻ dao búa như Khánh Trắng và chủ chùa như Lê Tân Cương cũng từng được họ giới thiệu là đồng chí rồi còn gì.... Gần đây nhân chuyến thăm của Lý Bằng hôm 7/9, họ lại bật đèn xanh cho một Cty của TQ khai thác quặng nhôm ở Đắk-Lắk, và nhân hội nghị của EMM 3 tại HN, họ tìm cách đưa VN vào quỹ đạo của TQ bằng cách nâng kim ngạch buôn bán của hai nước lên 5 tỷ USD vào năm 2005. Và theo nhiều nguồn tin thì TQ cũng đang mon men đến dự án thủy điện Sơn La của VN.

Đôi khi tôi cứ nghĩ không biết có phải người ta đang ngủ mơ hay không. Khi xưa, trong cuộc nội chiến Quốc-Cộng, TQ đã từng lợi dụng việc giúp VN xây dựng đường xá và nhiều công trình XD khác họ đã bí mật cho đào hầm bí mật chứa vũ khí để một ngày tìm cách quay lại xâm lược VN. Giờ đây lại cho TQ vào những vùng có tính nhạy cảm như tại Tây Nguyên hay Sơn La, thì không hiểu họ còn nghĩ gì đến an ninh quốc gia hay không.

Cách tốt nhất để kứu vãn nền kinh tế nước ta hiện nay là đưa VN sớm hội nhập vào nền KT thế giới và để thoát khỏi ảnh hưởng của TQ là: Tổng Thống Mỹ nhanh chóng thông qua Hiệp định thương mại Việt- Mỹ (xin đưa 1 ví dụ :chỉ riêng lượng tôm mà VN xuất khẩu sang Mỹ hàng năm đạt 300 triệu USD) ,và VN sớm được gia nhập tổ chức thương mại thế giới., vì tại đó các doanh nghiệp VN có cơ hội mở rộng thị trường buôn bán được ưu đãi với 134 quốc gia, và cơ hội đầu tư nước ngoài vào VN sẽ rộng lớn hơn. Và người VN tại Hải ngoại nếu còn yêu dân tộc VN thì hãy trở về để XD đất nước.

. Đương nhiên chính quyền Bắc kinh biết được những lợi ích đó nên họ luôn tìm cách phá hoại sự hội nhập của VN vào thế giới văn minh.

Chính vì những lý do đó, khi biết được VN và Mỹ đàm phán để thông qua hiệp định thương mại Việt- Mỹ .TQ luôn luôn dặt dây cho các lực lượng bảo thủ trong Đảng trì hoãn việc ký kết và thông qua Hiệp định, và ở trong nước họ luôn luôn dặt giây cho các thế lực tay sai đàn áp những người dân chủ.

Cuộc vật lộn gay go

Ngay trước chuyến thăm của Tổng Thống Clinton tới VN 11/2000. Trước đó, Chủ tịch TQ là Giang Trạch Dân có lời mời cấp tốc ông Trần Đức Lương sang TQ. để thăm dò thái độ của VN với Mỹ. Tại đây TQ đề nghị cho VN vay 53 triệu USD, trong đó chỉ phải trả lãi 1/3. Và TQ còn hứa sẽ cho VN vay tiếp 300 triệu USD với lãi suất thấp. (một sự tử tế bất ngờ chưa từng xảy ra). Nhưng kèm theo đó, phía TQ muốn ta ký hiệp định Vịnh Bắc Bộ ngay sau khi Tổng thống Mỹ rời khỏi VN. Trước và sau chuyến thăm của TT Mỹ, ban TTVH TW đã cho họp Tổng biên tập các báo trí và loan báo rằng phải đăng ảnh của ông Clinton nhỏ hơn ảnh của ông Giang Trạch Dân đã từng được đăng trên báo trong chuyến thăm VN trước đây.

Trước thềm Đại hội Đảng lần thứ IX một phái đoàn ngoại giao của TQ đã bí mật sang VN nhằm để ủng hộ cho ông Phiêu được ở lại thêm 1 nhiệm kỳ nữa, vì họ nghĩ rằng họ Lê, là đồng minh của mình, nhưng sự việc không đơn giản như vậy:

Lê Khả Phiêu, tuy là cánh tay phải của Lê Đức Anh ở quân khu 9 và Cẩm pốt, nhưng trước khi được Lê Đức Anh đặt vào chiếc ghế Tổng bí thư đó, Ông Phiêu, đã có thời làm trưởng ban kiểm tra TW. Trong thời gian này ông Phiêu được tiếp xúc với nhiều hồ sơ mật, nên ông Phiêu đã có nhiều nhận thức về nhiều bộ mặt trong Đảng. Ông đã nhiều lần gặp tướng Trần Độ, và ông Hoàng Minh Chính. Càng về thời gian cuối sau này, ông Phiêu càng bình tĩnh và nhận thức được nhiều vấn đề. Nhất là sau khi ông bị các lực lượng tay sai đặt giây để đàm phán ký các hiệp định bán nước đã nêu trên. Cuối cùng trong hội nghị trừ bị ông đã đi nước cờ liều. Được sự ủng hộ của cánh quân đội cụ thể là Lê Thanh Ngân và Phạm Văn Trà, Ông đã quyết định tổ chức cuộc họp tại thành HN, (Phố Lý Nam Đế) thay vì tại Hội trường Ba Đình như các kỳ họp trước, và sử dụng lữ đoàn 144 là lữ đoàn tinh nhuệ của QĐ để bảo vệ đại hội thay vì lực lượng cảnh vệ quốc gia của bộ CA như trước đây, để hòng gây sức ép với phe bảo thủ và tay sai trong Đảng. Theo nhiều nguồn tin được tiết lộ từ thâm cung :Trong hội nghị đã có lúc ông Phiêu chỉ mặt LĐA và ĐM mà bảo rằng: " Các ông bảo tôi ngu, thế lúc các ông đặt tôi vào chiếc ghế này, sao các ông không bảo tôi ngu ...".

Cuộc họp diễn ra rất căng thẳng, mà không đi đến ngã ngũ. Mà cũng bởi Ông Phiêu còn non gan nên không dám dùng QĐ để ra tay, nên phải mất 4 kỳ họp trừ bị mới đi đến ngã ngũ. Đến những ngày cuối cùng, không hiểu sao PVT, lại đứng về phe bảo thủ. Mất chỗ dựa vào QĐ, ông Phiêu như hổ mất nanh vuốt, đành đi đến thỏa hiệp. Như chúng ta đã thấy, các vị cố vấn phải rút lui, ông Phiêu và ông Ngân cũng mất chức.

Ông Nông Đức Mạnh, một người thuộc phái chung dung, ôn hoà được bầu làm Tổng bí thư một cách đầy bất ngờ. Sau đại hội trừ bị ông Phiêu đã chỉ mặt PVT mà bảo rằng: "Đồ phản bội". Bởi thế PVT vẫn còn được giữ nguyên chức vụ, mặc dù trước đó đã bị Bộ Chính Trị cảnh cáo vì không làm tròn nhiệm vụ.

Muốn kứu văn tình thế, trong kỳ Đại hội Đảng đích thân Hồ Cẩm Đào một nhân vật quan trọng thứ hai trong Đảng CSTQ bay sang tận nơi để dự, nhưng sự việc đã ngã ngũ. Cứ nhìn bộ mặt của họ Hồ trong đại hội và khi ra về ta cũng thấy rõ.

Trong một cuộc họp báo sau Đại hội Đảng, khi được hỏi về quan hệ Việt-Trung, ông Nông Đức Mạnh có nhắc lại 16 chữ vàng " Láng giềng hữu nghị. Hợp tác toàn diện. ổn định lâu dài. Hướng tới tương lai". Sau đó ông Mạnh có lời mời tới các nhà lãnh đạo TQ sang thăm VN. Lúc đầu phía TQ từ chối họ lấy cớ, khi nào ông Nông Đức Mạnh sang TQ trước rồi họ mới sang VN sau (khi xưa các vua chúa VN khi lên ngôi đều phải sang TQ báo công và xin được nhận làm chư hầu, ngày nay họ cũng muốn ông Nông Đức Mạnh làm như vậy).

Tuy nhiên ông Nông Đức Mạnh không dễ đầu hàng ngay. Ông Mạnh đã đi nước cờ xuất Mã bằng chuyến thăm ụy lạo đồng minh thân cận của VN là Lào, để củng cố tình đoàn kết. Sau đó ông Mạnh ngồi chờ các nhà lãnh đạo TQ.

Tuy bị mất những con át chủ bài nhưng những lực lượng tay sai còn được cài lại trong Đảng vẫn còn khá đông. Sau kỳ Đại hội Đảng như muốn làm hài lòng các quan thầy tại TQ, và cũng muốn để ra uy với Tân Tổng Bí thư Nông Đức Mạnh "ta vẫn kiểm soát được tình hình" chỉ hai ngày sau Đại Hội, họ cho tiến hành ngay việc bắt giam và khám nhà ông Vũ Cao Quận một con chim đầu đàn trong phong trào dân chủ tại Hải Phòng. Và về phần mình, chính quyền CSTQ tức tốc gửi những thông điệp đón chào tân Tổng bí thư bằng việc cấm tàu đánh cá của ta được hoạt động tại khu vực quanh đảo Hoàng Sa, và cho cấm biển để bắn đạn thật, nhằm mục đích ủng hộ lực lượng bảo thủ trong Đảng và để cảnh cáo ông NĐM "chớ có tìm các thoát khỏi ảnh hưởng của họ".

Tiếp sau đó là hàng loạt các hành động đàn áp những tiếng nói dân chủ tại VN, như việc câu lưu Tướng Trần Độ lên CA, tịch thu tập bản thảo của Ông, cùng hàng loạt các vụ đàn áp tôn giáo như Nguyễn Văn Lý; Thích Quảng Độ; Thích Huyền Quang; Lê Quang Liêm;...

Vụ Thứ tư đổ xảy ra hôm 5/9/01 cuối cùng đã bóc trần bản chất của họ. Họ làm việc đó ngay khi Hạ Viện Mỹ đang họp để thông qua HĐTM. Họ không cần đến HĐTM Việt Mỹ nữa, vì họ đã có TQ rồi, và TQ sẽ giúp cho họ giữ mãi được địa vị thống trị. Họ làm việc đó như thế là để trải tấm thảm đỏ nhân quyền kiểu TQ để đón quan thầy của họ là Lý Bằng. Họ tưởng rằng làm như vậy là thực hiện được mưu đồ đó.

Như đã nói ở trên ông Nông Đức Mạnh là người ôn hoà sáng suốt và không bè phái nên ông không tiến hành thăm TQ ngay mà ngồi chờ TQ sang thăm VN. Không thể đợi được hơn, nhà cầm quyền TQ bèn xuống thang cử Chủ tịch QH Lý Bằng sang thăm VN. nhưng thực chất họ xuống thang theo kiểu Mao Trạch Đông, "Lùi một bước để tiến ba bước" Chuyến thăm đó là để củng cố quan hệ KT Việt-Trung, nhưng thực chất là để lên dây cót tinh thần cho cỗ máy tay sai đã rệu rã và già nua phải chạy nhanh hơn nữa trong lòng TQ, và cũng để hà hơi tiếp sức cho các lực lượng đó chống phá những người yêu dân chủ tiến bộ tại VN, hòng làm mất uy tín của ông Nông Đức Mạnh và các gương mặt trẻ trong Bộ Chính Trị, phá hoại khẩu hiệu Dân chủ, đoàn kết, đổi mới, phát triển vừa được đại hội thông qua. Cùng chuyến thăm này ta thấy có Lưu Bằng Bộ trưởng VH TQ. Lưu Bằng đã họp với ban Tư tưởng VH TW để rồi họ cùng đồng ca bản thánh ca đã lạc lõng với thế giới văn minh là ý thức hệ CSCN và định hướng XHCN.

Trong nội bộ Đảng hiện nay đang chia làm hai phe. Phe cấp tiến chủ yếu là những lực lượng trẻ, thông minh và sáng suốt muốn VN có quan hệ tốt đẹp với tất cả các quốc gia kể cả Mỹ, còn phe kia là các lực lượng bảo thủ già nua vẫn chưa từ bỏ ý nghĩ "Mỹ là kẻ thù số một, và Mỹ vẫn chưa từ bỏ giấc tâm xâm lược VN". Lực lượng này lại đang giữ một số vị trí quan trọng trong Đảng và trong QĐ cho nên họ đã quyết định ngả sang TQ.

Liệu một lần nữa dân tộc ta có lỗi hẹn với thế giới văn minh không ?.

Liệu ông Nông Đức Mạnh là người không bè phái, vậy cánh không được QĐ ủng hộ, không hiểu Ông có đứng vững được trước làn sóng Phương Bắc này không ?.

Liệu giờ đây 16 chữ vàng trong quan hệ Việt-Trung có thể trở thành câu thần chú của chiếc vòng kim cô dân chủ mang màu sắc Thiên An Môn, có thể siết vào đầu hơn 76 triệu đồng bào VN không ?.

Liệu dân tộc ta có phải chịu thêm một tầng áp bức, mới mà tầng áp bức này còn tàn khốc hơn tầng áp bức trước không ?.

Thế đấy, cuộc vật lộn sẽ còn rất cam go. Chỉ mong sao Ban chấp hành Trung Ương mới với nhiều gương mặt trẻ trung hơn, học thức hơn, tinh táo hơn, hãy sáng suốt cảnh giác với Bắc Triều, đừng để cái họa nô dịch nghìn năm ngày nào lại oan nghiệt tròng vào cổ nhân dân ta một lần nữa... Hãy thức thời chủ động hội nhập vào thế giới tiên tiến, thực hiện chủ trương đề xuất của nhà trí thức yêu nước lỗi lạc Nguyễn thanh Giang : "Tựa vào sức nâng toàn cầu mà phát huy nội lực" , xây dựng đất nước dân chủ, giàu mạnh đủ sức tự cường dũng dạc tuyên bố:

"... Như hà nghịch lỗ lai xâm phạm
nhữ đẳng hành khan thủ bại hư "

Tôi viết bài này khi đang bị kìm kẹp trong vòng vây nghiệt ngã của các lực lượng bảo thủ và tay sai cho Bắc Triều. Biết rằng, bài viết này không làm cho hào quan lấp lánh trên đầu tôi mà trái lại càng đẩy tôi lún sâu thêm vào vòng nguy hiểm. Ngay như đối với một công thần của cách mạng , mà họ còn ngang nhiên tuyên bố xanh rờn: "... Sẵn sàng hy sinh Hoàng Minh Chính để bảo vệ chế độ". Huống chi tôi chỉ là con tốt đen dễ dàng bị biến thành vật tế thần cho bàn thờ Bắc Triều. Dầu sao trước hiểm họa khôn lường của tồn vong đất nước, tôi dám nể hà xả thân, bởi tôi tâm niệm câu nói của Hàn Phi Tử: : " Nước mất, mà không biết là bất tri; biết mà không lo liệu, là bất trung; lo liệu, mà không liều chết là bất dũng." Chỉ mong sao tắc lòng nhỏ mọn này, được lương tri dân tộc trong và ngoài nước soi thấu, và hết lòng, hết sức chỉ giáo.

Hà Nội ngày 1 / 10 / 2001.

Lê Chí Quang

Địa chỉ 22 phố Trung Liệt ĐĐ. HN

Điện thoại : 8.514000.